

L'esperit d'Arenys i l'aïllament del PSOE

Dissabte a Arenys (de Munt), s'hi va viure un acte important. Per donar suport a la consulta sobre la independència van saber seure en una mateixa taula i adreçar-se al mateix públic amb un missatge igual CiU, ERC, els socis municipals d'ICV, forces independents i la CUP. I s'hi podria sumar més gent, és clar. Perquè no tinc el menor dubte que Reagrupament i els sobiranistes que es manifestaran l'11 de setembre també hi eren. Tots superant les picabaralles passades i entenent que allò que ara ens ha d'unir és el futur. L'esperit d'Arenys, dissabte, obria, doncs, una gran esperança.

Dissabte a Arenys (de Munt), s'hi va viure un [acte](#) important. Per donar suport a la consulta sobre la independència van saber seure en una mateixa taula i adreçar-se al mateix públic amb un missatge igual CiU, ERC, els socis municipals d'ICV, forces independents i la CUP. I s'hi podria sumar més gent, és clar. Perquè no tinc el menor dubte que Reagrupament i els sobiranistes que es manifestaran l'11 de setembre també hi eren. Tots superant les picabaralles passades i entenent que allò que ara ens ha d'unir és el futur. L'esperit d'Arenys, dissabte, obria, doncs, una gran esperança. La tornada de les vacances d'estiu resulta especialment prometedora. L'estat espanyol, amb la seua miopia habitual, ha elevat la consulta d'Arenys a un nivell que la convertirà en històrica. I això és bo, de tan aclaridor. Són notícies excel·lents també la unitat dels partits nacionals en defensa de la consulta i la claredat amb què partits que no es defineixen formalment com a independentistes ja no dubten gens a dir que votarien que sí en un referèndum. És bo també i transcendent que noms importants de la societat civil, el de Joan Laporta posem per cas, donen la cara obertament per la independència i encapçalen una manifestació com la de l'Onze de Setembre. I que fins i tot cada vegada més gent de l'òrbita intel·lectual del PSC vagen afirmant que 'entenen' l'independentisme, el mateix independentisme que el govern espanyol diu que no cap en la constitució. Tot això és molt important i insinua que pot haver-hi un camí net i clar en l'horitzó, però no ens enganyem: també és decisiu que els socialistes de carnet i càrrec no sàpiguen ni on són. Des de la fi de la democràcia el PSOE ha estat l'instrument privilegiat que Espanya ha fet servir per mantenir la seua unitat i el seu afebliment; per això és decisiu per a avançar. I mentre creix aquest esperit d'Arenys vegem com el PSOE s'afebleix a Espanya, amb un Zapatero que ja no enganya ningú i voreja el ridícul, com s'afebleix a Catalunya i al País Valencià, on les sucursals respectives van perdent centralitat, per camins diversos però coincidents, i fins i tot com s'afebleix a Barcelona, la capital on Hereu i els seus ja no saben ni què fer ni com eixir del pou en què han ficat la ciutat després de tres dècades interminables de poder absolut. A Arenys el paper del PSOE també s'ha vist clar, com no podia ser altrament. L'hem trobat sol a les institucions, defensant a l'ajuntament i des de la Moncloa una Espanya que els uneix amb la Falange i els allunya de la totalitat de les altres forces polítiques presents al consistori. Una defensa que literalment l'expulsa de la centralitat social. Intuec, per tot plegat, que aquesta serà una setmana important. Més que intuir-ho, ho sé.

7 setembre 2009

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)